

Ordføreren: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger overfor, hvad der er ytret af den ærede Minister. Hvad Ribe Domkirke angaaer, er det ganske rigtigt, at Loven af 1863 forudsætter, at der ogsaa af Statskassen kan ydes Bidrag til disse monumentale Kirkers Restauration, men det er dog nok ikke endnu skeet, og Udvalgets Mening er blot den, at man skal være meget forsigtig med at begynde herpaa. Den Hjelv, Ribe Domkirke ganske vist trænger til, maa den kunne faae fra de andre Kirker; thi vel er der lagt stærkt Beslag paa deres Midler, navnlig ved de store Arbejder, Viborg Domkirke fremkalder, men her vil der dog kun være Tale om et saa ubetydeligt Beløb, at det ikke kan gjøre meget fra eller til. Hvad Forslaget Nr. 33 angaaer, er det jo navnlig de Consequenter, der kunde følge af, hvad der ved 2den Behandling blev vedtaget, som den ærede Minister er bange for. Hvor skulle vi standse, spørger han? Jeg maa dog bede den ærede Minister ikke at være betænkelig i saa Henseende. — Det har ingenlunde været Udvalgets Mening, at der skulde være Tale om en årlig Post paa Finantsloven, og at man hvert Aar skulde paalægge Communitetet og Soro Academi saadanne extraordinaire Bidrag, større eller mindre. Det er kun et enkelt vanskeligt Aar, at man har villet hjælpe paa Balancen blandt Andet ogsaa paa denne Maade, uden lovrigt at have tænkt sig, at det skulde være nogen stadig Post. Der vil jo desuden rimeligviis ogsaa indtræde Begivenheder, som ville gjøre en Gjentagelse af slige Forslag umulig i den nærmeste Fremtid. Jeg anseer det nemlig for meget sandsynligt, at Communitetet skal udrede de store Omkostninger ved den botaniske Haves Flytning, og at Soro Academi skal afholde de endnu større Udgifter ved det egl. Theaters Ombygning, og i saa Fald vil der jo ikke kunne være Tale om nye Forslag af samme Art som det her omhandlede. — Hvad Forslaget under Nr. 36 angaaer, skal jeg henlede det ærede Things Dømmelse paa, at den høitagne Minister nu har udtrykkeligt udtalt, at han ikke tænker paa en Commission, og de ærede Medlemmer, der have, om jeg saa maa sige, Commissions-

ffræl, behøve altsaa ikke at være bange for dette Forslag. Jeg har ogsaa fra Først af opfattet det saaledes, at der ikke var Tale om en egentlig Commission, men kun om at faae Midler til, at en enkelt Mand eller høist nogle faa Mænd kunde i en begrændset Tid stille deres Arbeidskraft til Ministerens Raadighed, og jeg har derfor i mit foregaaende Foredrag udtrykkelig undgaaet Udtrykket Commission. Jeg hørte med Tilfredsstillelse den ærede Ministers Antydning af, i hvilken Retning han tænkte at kunne gaae her, og jeg vil tillige bemærke, at hvis den høitagne Minister vilde søge de Forandringer tilveiebragte i visse Universitetsforhold, som han ogsaa antydede, vilde jeg for mit Bedkommende være ham meget taknemlig. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 37 vil jeg minde om, at, naar man vil vide, hvad der er Meningen og Hensigten med et Forslag, maa man gaae til at høre eller læse, hvad Forslagsstilleren eller, hvis der er flere, hvad deres Ordfører har sagt. Det er onskeligt, at Forslag af den Art fremkomme ved anden Behandling, navnlig naar de fremkomme fra Udvalget, thi saa vil der foreligge en trykt Motivering strax fra Først af. Her har det nu imidlertid ikke godt kunnet lade sig gjøre Andet, end at Forslaget først maatte fremkomme ved tredie Behandling, og da der ikke afgives nogen Betænkning ved tredie Behandling, er man indskrænket til den vedkommende Forslagsstilleres Motivering; men man har Rigsdagstidenden, og kan altsaa faae den at læse. Og selv om det var ved anden Behandling, at Forslaget var fremkommet, er det klart, at, hvis det var kommet fra Medlemmer udenfor Udvalget, vilde der heller ingen trykt Motivering foreligge, men man vilde være henviist til deres Udtalelser. Nu skal jeg meget stærkt minde om, at, naar der saaledes kan fremkomme Forslag til Finantslovens Behandling, der ingenlunde kunne forståes, uden ved at læse eller høre den Motivering, der er kommen fra de vedkommende Forslagsstillere, saa er det Samme accurat Tilfælde med mange Poster paa den vedtagne Finantslov; der er mange saadanne, som man aldeles ikke kan forståe, uden at man gaaer Riberne efter og seer, hvad der er